

Mindenki alszik

„mert bennem a kép a valódinak csak a másolata” Názim Hikmet: Két négysoros

PRÓZA - LXIV. évfolyam, 35. szám, 2020. augusztus 28.

- Ne aggódj - mondom és gondolom egyszerre (két egymásra vetített, elmosódó kép) -, nem először csinálod ezt. Hogy mit? Még kérdezed? Egyedül vergődsz egy ismeretlen erdőben, dőlnek feléd a fák, és azt se tudod, hová tartasz. Hogy mi? Innen el, innen el? Lejárt lemez már ez, nem gondolod? Csak mondom. Ideje lenne kicsit változtatni a repertoáron, vagyis felfrissíteni. Hm? Kezdhethéd például a hovával? Mennyivel szórakoztatóbb volna a hová, nem?